

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. || Lv dovici || De Ponte Vallis-|| Oletani, È Societate ||
Jesv Theologi.|| De || Christiani hominis || Perfectione In
Qvo-|| libet eius Vitæ genere.|| Tomi Qvatvor.||**

Quorum argumenta ex S. Rvth Historia præcipué desumpta

Puente, Luis de la

Coloniæ Agrippinæ, 1625

§. 3. Tertia præparatio imminente iam morte.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39652

n Iosua 5.9.

Duplex cir-
cumcisio.Prima ini-
tio.Hec annuè
reperenda.Secunda in
fine.

o Mat. 18.8

ducere volebat filios Israel in terram promissionis; postquam ab exitu ex Aegypto, per quadraginta annos ambulauerat in deserto. qua circumcisio-
ne (quam secundam appellat) peracta, dixit Dominus ad Iosue *n hodie ab-
stuli opprobrium Aegypti a vobis*: praputium scilicet, quod ex Aegypto attuli-
stis, quam ob rem dignifaciti estis, qui in terram à me promissam ingredia-
mini. Hunc ergo in modum in lege noua commendat Christus Dominus
duas circumcisiones, non carnis, sed spiritus; non corporum, sed cordium;
quibus circiduntur & abijciuntur ex eis peccata, & vitia omnia; omnes
que passiones & affectiones inordinatae. *Prima* fit initio feruentis nostrae
conuersionis: cum scilicet vocatio diuina eduxit nos emundo, & paternam
domo, vt coram ipso ambulemus, simusque perfecti: quae per totam vitam
debet continuari, & exactius adhuc singulis *annis*. Nam quemadmodum
arbores & vites, quae singulis annis fructum adferunt, singulis etiam annis
indigent putatione, qua superflui rami & palmites amputentur, vt anno se-
quenti fructus proferant copiosiores: ita tu, etsi semper in bonis operibus
exercearis: aliqua tamen annua putatione, & circumcisioe rerum super-
fluarum indiges. Quod cum tanta perfectione meriti facies: vt Dominus
tibi dicere possit: *hodie abstuli opprobrium Aegypti à te*: conlumendo scilicet
peccatorum tuorum reliquias, & mores hominis veteris: & in tuum hono-
rem conuertendo, quod in mundi oculis *ignominia* iudicatur: eò enim co-
ram mees gloriosior, quò magis circumcillus, tibi que ipse mortificatus vi-
uis: honori tibi ducens hanc mei amoris causa mortificationem.

S E D nihilominus vult D E V S, *secundam* aliam circumcisionem fieri
generalem, ad finem vitae, postquam per huius peregrinationis desertum
est ambulatum: cum scilicet prope est iam aditus ad terram promissionis
aeternae. qua circumcisioe res omnes superfluae abijciantur, quae aditum
impediunt possunt in felicissimam hanc terram, lacte, & melle aeternorum
solatorum manantem: *ultima* adhibita prapARATIONE necessaria, ad statim
eo perueniendum; vbi aeternum eis fruamur.

§. 3. Tertia prapARATIO imminente iam morte.

VLTIMAM hanc prapARATIONEM, & generalem circumcisionem,
quam illa exigit, auspiciatur Deus D. N. ab ipsa lethali aegritudine:
quae acutissimi instar ex petra dura *cultri* scindit, & circumcidit, ac e-
uellit ex corde inordinatas omnes affectiones, quae ad personas & res alias
huius vitae remanserunt; quasi ad oculum videat, se prope iam esse, vt eas oēs
deferat. ideoque facillime se ab eis expedit, quando iam ad salutem suam af-
securandam est necessarium, Eligens, *cum vno oculo* potius, aut *o vno pede*, &
manu intrare in regnum caelorum; quam *duos oculos*, aut *duos pedes habentem*

mitti

mitti in gehennam. Quamobrem condendum tibi est statim *Testamentum*, ac de tuis omnibus rebus cū prudentia, iustitia, & misericordia disponendum, maiori attentione ac sollicitudine attendendo ad res *animæ*, quam corporis; ad res, quæ sunt *præcepti*, quam, quæ consilij; ad res *domesticorum* quam externorum: & vnamquamq; rem eo ordine, loco, & gradu suo collocando, vt omnē tollat confusionem: ne occasio remaneat discordiarum, contentionum, aut litium. Sed quoniam in illius tēporis angustijs hoc totū, vt plurimū, non ita benè disponitur: magnæ prudentiæ erit, illud sanitatis tempore disposuisse, in quo pauciores sunt occupationes, quæ impediant: vt ita ægritudinis tempus liberū ab hac occupatione relinquatur: & attendatur magis ad ipsammet animam, pro sua profectioe melius disponendam. Circa quod duas regulas siue documēta generalia magni momenti obseruabis. PRIMVM: vt quidquid tempore sanitatis expedire potes, ne differas ad tempus infirmitatis, si enim tēpore sanitatis non est tam fortis, vt tuam vincas ignauitā, & torporē: nec occupationes remoueas, quæ hanc tanti momenti pro anima tua impediunt: quam fortitudinem in ipsa ægritudine habebis, cū vires erunt minores, & occupationes vrgebūt magis: tum enim vel sola attentio ad corporis sanitatē, rapit ad se totum spiritum. Sanctissimus erat Rex Ezechias: quando tamen Isaias Propheta illi dixit: *p dispo- ne domui tue, quia morieris*: ad eū hunc ictum sensit, vt dorsum verteret ipsi Ptophetæ; & nihil de testamento, aut dispositione domus suæ cogitans, totum se lachrymis fundendis occupauerit, petens à Deo sanitatem & vitam; nec ab hac occupatione cessauit, donec impetraret, quod petebat.

ALTERVM documentum est, vt quidquid per te ipsum in vita possis exequi, ne id exequēdi curam alijs, post mortem tuam relinquant: si enim tu in rebus tuis proprijs es ignauus; quomodo alij gnauī erunt ac diligentes in rebus quas reputant alienas: & fortē iusta Dei punitio permittet, tuos amicos obliuioni tradere executionem tuarum obligationū: siquidem tu, qui magis tibi amicus & addictus, quam illi esse debebas, nullam de disti operam, vt eas, cū posses, executioni mandares. Multò igitur facies prudentius, si sanctum illum senem Tobiam imiteris; q *qui cū putaret orationem suā exaudiri, vt mori potuisset*, constituit cum filio suo, de suis omnibus rebus; & opportunè aliquarum executionem direxit.

POST expeditum testamentum, sicut dictum est, vt generalis circumcisio rerum omnium, quæ aut impedire, aut retardere te ab ingressu in calum possent, perficiatur, suscipienda sunt Sacramēta, ad id destinata. & quidem *Confessio* meritò erit *generalis* ab vltima saltem generali, quam fecisses: vt rationes vitæ tuæ foeliciter cum Christo D. N. expediantur, iuxta ea, quæ in tertio Tractatu sunt dicta. tēpestiuè quoq; *Viaticum* est sumen-

.I
Testamen-
tum.

Mature
conficien-
dum.

p I saia 38. i

No deman-
des alijs,
quod ipse fa-
cere potes.

p Tobia. 4. i

Confessio
generalis.

Viaticum.

Extrema
Vnctio.

1 osue 5. 9.

3.

Virtutum
actus.
Cant. 1. 16.

1 Psal. 11. 9.

2 Psal. 41. 2.
Iaculatoria
Orationes.

x Psal. 121. 1.

y Psal. 141.
8.

z Psal. 15. 13.

Ioan. 18. 5.

Mors Chri-
sti.

dum & Sacramentum *Extrema Vnctionis*; quo peccatorum reliquiae ab-
scindantur, quae per sensus sunt ingressae: additis interim ac reperitis sacpius
feruentibus contritionis actibus; vt dignus inueniaris, qui verbum illud
audias: *1 hodie abstuli à te omnia opprobria Aegypti*, ideoque aditus tibi patet,
vt statim in caelum ingrediaris, quod tibi promisi.

EODEM tempore danda tibi est opera, vt cordis tui lectum exornes Elee-
mosynis, orationibus, sacrificijs, alijsq; pijs operibus, & varijs virtutū exer-
citijs. His enim omnibus peractis licebit tibi cum aliqua confidentia Deo
dicere quod suo dilecto dixit Sponsa: *lectus noster floridus*, quasi illi dixisset:
si vis, Domine, ad me venire, vt perpetuò in corde meo requiescas, & ego
in tuo iam lectus hic vtriq; communis floridus est, exornatus scil. fragran-
tibus virtutum floribus, quas tu ei tribuisti & ego cum gratia tua acquisiui.
Tunc etiam licebit, tanquam Phenix, rectissime aspicere iustitiae solem Ie-
s u m Christum Seruatorem nostrum & expandere in eius conspectu desi-
deriorum, & affectuum tuorum alas, supplex orans, vt tui miserus, ad cla-
ram sui visionem admittat, eandē suspirans & gemens, amanterq; conque-
rens, quod differatur: quemadmodum Dauid dicebat: *1 Heu mihi, quia incolatus meus prolongatus est: diu habitavi cum habitantibus Cedar*, miserum scil.
hunc mundum: *multum incola* & tanquam exulsit anima mea. Item u qui ad-
modum desiderat ceruui ad fontes aquarū: ita desiderat anima mea ad te Deus, ali-
quando verò te ipsum ad latitudinem excitabis, quòd videas, iam vltimam horam
appropinquare: dicesq; cum eodem Dauide: *x Latatus sum in his, quae dilla-
sunt mihi*; quia in domum Domini ibo. Aliàs tædio quodā, ac defatigatione
huius vite affectus, ob pericula deficiendi in perseverantia, dices: *y educ Domine de custodia animam meam, ad consistendum nomini tuo*. Nam te hoc modo
alas cordis tui expandente & quatiente, accendetur in te ignis diuini amo-
ris: quo in ea hora perfectum tui ipsius holocaustum Deo tuo offeras: tra-
dens ei oēs tuas fortunas, vitam, & animam: & integra ac perfectissima reli-
gnatione spiritum tuum in eius manus commendans. Et sic latitia & con-
solatione plenus ex hac vita decedes, vt in aeternae requie ingrediaris. O fa-
licem vitam, cuius finis est mors adeò foelix & beatam mortem, in qua bo-
na sanctaq; vita finitur: verè enim *z preciosa est in conspectu Domini mors san-
ctorū eius*, qui scil. in cruce Christi nido, sanctorū operū aromaticis specie-
bus exornato moriuntur. Talis fuit Sancti Sanctorum mors; & quidem cū
singulari inter oēs excellentia, sicut est ipsius auis Phœnicis: ad quam is per
totam suam vitam se preparauit; sed multò adhuc magis in nocte vltimae
Cœnae: in qua multa heroica humilitatis & charitatis opera in suos disci-
pulos exercuit: & expandens in ipsa cruce suorum affectuum alas, & pro
suis persecutoribus, & omnibus hominibus, clamore valido orās, mortuus
est in

est in

est in suo nido tormentorum igne inflammatus quem sui amoris ignis accenderit: quo perfectissimum sui ipsius holocaustum Patri obrulit. Talis etiam fuit Sacratissima Virginis mors, quæ verè fuit Phœnix singularis sanctitatis inter omnes puras creaturas: cuius vita fuit perfectissima quædam virtutum omnium imago & exemplar: quibus confecit sibi præclarissimum nidum: in quo amoris igne accensa; ut eum videret quem tanto perè diligebat, viuendi finem fecit: Talis quoque fuit mors Sanctorum Apostolorum & clarorum aliorum Sanctorum: qui aliquo etiam modo fuerunt sicut auis Phœnix, ob singularem in aliqua virtute excellentiam. quibus *viuere Christus fuit*; ideoque *mori lucrum* sibi reputarunt; Si igitur velis cum eisdem mori: necesse est & viuere, & perseuerare cum eis. quod si dicas: *moriatur anima mea morte iustorum, & sicut nouissima mea horum similia*: Ne hic listas sicut Balaam, sed adde: viuat anima mea vitam iustorum: mea que ad mortem præparatio sit eorum præparationi similis: ut similem cum eis coronam accipias: quos viuendo, & perseuerando fuisse imitatus: Noli tui nidi constructionem in horam mortis reijcere; ne fortè tunc locum ad id faciendum non inuenias: quemadmodum fatuæ illæ Virgines non inueniunt ad suas lampades exornandas: led nunc illum exstrue: ut possis securus mori. Et quamuis corpus tuum in cineres conuertatur, viuet tamen: ac sincera fide crede, quod renouabitur sicut auis Phœnix: quia Deus illud ad gloriosam, & immortalem vitam resuscitabit. & tunc implebitur in te, quod dixit Dauid: *Iustus sicut palma florebit, & sicut auis Phœnix, plantatus in domo Domini, in atrius domus Dei nostri, eiusque sancta gloria, in æternum florebit,*
Amen.

FINIS PRIMI TOMI.

B. Virginis.

Sanctorum

Psal. 1. 21.

Num. 23. 10

Bene uiue
ut bene mori
riaris.Psal. 91. 13.
Tertullian.
ita legit.